

Obszar zajęć: zajęcia aktywności zabawowo – ruchowej „Baw się i ucz”

Łobez 01.04.2011

KONSPEKT ZAJĘĆ BAW SIĘ I UCZ

Temat: Primaaprilisowe żarty i psoty.

Cele :

- rozbudzanie w dzieciach poczucia humoru;
- pobudzanie wyobraźni i twórczego myślenia;
- rozwijanie spontanicznej improwizacji i współdziałania w grupie;
- doskonalenie umiejętności uważnego słuchania drugiej osoby.
- redaguje, zapisuje i prezentuje krótkie humorystyczne ogłoszenie;
- przedstawia wyimaginowane sytuacje w scenkach dramatycznych;
- prognozuje skutki realizacji wybranych ogłoszeń;
- odkrywa wartość terapeutyczną śmiechu, poznaje przysłowia z tym związane;

Przebieg zajęć:

1. Zabawa „szafa fruwa”

Wprowadzenie: Nauczyciel wymienia przykładowo nazwy kilku zwierząt, przedmiotów, które fruwać oraz kilka nie fruwających i sprawdza orientację dzieci w tym zakresie.

Przebieg zabawy:

Dzieci siadają półkolem w dość dużych odległościach jedno od drugiego, z rękami na kolanach. Prowadzący wymienia okazy przyrody oraz przedmioty fruujące i nie fruujące. Mówiąc np. komar fruwa, pies fruwa, balon fruwa, helikopter fruwa, pantofle fruwać... za każdym razem podnosząc rękę w górę. Ten gest jest sugestywny. Wiele dzieci ulega wpływowi i odwzorowuje ruchy. W przypadku obiektów niefruujących ręce powinny zostać w bezruchu, oparte na kolanach. W tej zabawie błędne wykonanie zadania wywołuje spontaniczne reakcje śmiechu.

2. Prezentacja uczniom ogłoszenia napisanego na dużym arkuszu.

„Mam do sprzedania beczkę śmiechu.
Cena za nią, to 1 grosz bez reszty.
Sprzedaje, ponieważ jest mi nie do śmiechu.
Płacz oddam za darmo.”

Ola

Wypowiedzi uczniów na temat jego oryginalności.

Próba wyobrażenia sobie ewentualnych skutków realizacji zgłoszenia, poprzez wymienienie zalet, wad i tego, co interesujące.

Wypowiedzi uczniów nauczyciel zapisuje na tablicy w formie tabelki:

Zalety:	Wady:	To, co interesujące:
<ul style="list-style-type: none">Warto kupić za te pieniądze beczkę śmiechu	<ul style="list-style-type: none">Jak można sprzedać swoją radość – taki cenny dar!	Ciekawe jak wygląda zawartość takiej beczki?

3. Psychodrama:

Przedstawienie wyimaginowanego zachowania nowego właściciela beczki śmiechu.

4. Zabawa „Tragarz”

Grupa stoi w dużym kręgu. Prowadzący trzyma niewielką piłkę i prosi, b stojący wyobrazili sobie, że jest to beczka wody. Podaje piłkę do kolejnej osoby, ta przyjmuje ją tak, jakby rzeczywiście piłeczka była dużą beczką wypełnioną wodą. Piłka wędruje w kole. Po powrocie do nauczyciela, proponuje inny impuls:

- jakby był to przedmiot parzący;
- jakby był to przedmiot pachnący;
- jakby był to przedmiot cuchnący;
- jakby był to przedmiot niezmiernie lekki;
- jakby był to przedmiot bardzo zimny.

5. Zabawa telewizor.

Uczestnicy przygotowują krótką scenkę, w czasie, której reprezentują typowe reakcje widzów oglądających określony program.

Poszczególne osoby losują rodzaj programu: komedia, horror, program muzyczny, kryminał, bajki, teleturniej, serial itp.

6. Redagowanie ogłoszeń.

Wymyślanie przez uczniów dziwnych, śmiesznych ogłoszeń, zapisywanie na kolorowych kartkach przy pomocy nauczyciela np. „Zamienię zły humor na 2 uśmiechy”, „Zgubiłem piega, uczciwego znalazcę proszę o zwrot”. Wybór najśmieszniejszego pomysłu.

7. Wyjaśnienie przysłów:

Boki zrywać ze śmiechu. Pękam ze śmiechu. Śmiech to zdrowie. Kto się do przyjaciół śmieje temu uśmiech nie rdzewieje.

8. Podsumowanie zajęć.

Wypowiedzi uczniów na temat:

- *Czego się dziś dowiedzieliśmy?*
- *Co jest warte zapamiętania?*
- *Dlaczego warto się śmiać, co nam daje śmiech?*

Nauczyciel gratuluje autorom „dziwnych ogłoszeń” dużego poczucia humoru.

Dziękuję im za wspólną zabawę .